

Filthy Rich

James Patterson

Filthy Rich

Berättelsen om Jeffrey Epstein
Tio år senare

Översättare Susanne Nobel

Bokförlaget Forum

En komplett lista över James Pattersons böcker finns på
JamesPatterson.com

Bokförlaget Forum, Box 3159, 103 63 Stockholm
www.forum.se
info@forum.se

Första tryckningen

Copyright © 2016, 2020, 2026 by James Patterson

Originally published by Little, Brown & Company

Little, Brown and Company is a division
of Hachette Book Group, Inc.

Originalalets titel: *Filthy Rich*

The Jeffrey Epstein Story, Ten Years Later

Översättare: Susanne Nobel

Omslag: Malin Tegendal

Omslagsbild: DCJS/MEGA

Tryckt hos ScandBook Falun, 2026

ISBN 978-91-37-16826-5

Intervjuare: ”Det är som myten om Ikaros, någon som flyger för nära solen.”

Jeffrey Epstein: ”Gillade Ikaros att få massage?”

– New York City, 2007

FÖRFATTARENS KOMMENTAR TILL 2026 ÅRS UTGÅVA

Därför hamnade vi här.

Jag skrev *Filthy Rich* 2016. Och jag lät alla stora medier läsa denna avslöjande granskning som tydligt visar att Jeffrey Epstein var en avskyvärd människa. Jag vände mig till medierna personligen. Men ingen tyckte att historien var viktig eller skandalös. Det var bara *Wall Street Journal* och *Miami Herald* som ens svarade.

Jeffrey Epstein var en samlare: av pengar och information, av människor och upplevelser. Och av bostäder. Han var känd för att anordna sammankomster för några av världens mäktigaste personer – och de helt utan makt – i sina överdådiga bostäder, bland annat i Frankrike, Amerikanska Jungfruöarna, New Mexico, Florida och New York.

För ungefär tio år sedan, när min vän Tim Malloy, som har skrivit den här boken tillsammans med mig, var ute och promenerade på Upper East Side i Manhattan, var han nära att kollidera med en vältränad, silverhårig granne till oss från Palm Beach.

Mannen gick längs Madison Avenue och det var flera saker som gjorde att han drog blickarna till sig. För det första hade han tofflor på sig. Dyra, broderade med monogram. Men likväl tofflor.

För det andra hade han sällskap av två attraktiva kvinnor. Till och med på Manhattan, en ö där man ser vackra kvinnor från hela världen, stack de här kvinnorna ut.

Mannen släpade fötterna efter sig och kvinnorna gick strax bakom, som om de vore hans assistenter eller personal.

Tim följde efter på behörigt avstånd när trion svängde in på 71st Street och gick mot ett enormt townhouse – en byggnad som närmast liknade en fästning. Det imponerande residenset hade en stenfasad och en fyra, fem meter hög ytterdörr som lika gärna hade kunnat tillhöra ett slott. Och liksom vår grannes tofflor hade även huset ett monogram: upphöjda mässingsbokstäver som bildade initialerna JE.

Huset, och kanske även de två kvinnorna, tillhörde Jeffrey Epstein, en rik och mäktig man som också var en dömd sexförbrytare med en stark dragning till minderåriga flickor.

Inte bara sexton- och sjuttonåringar utan även yngre flickor.

Epstein påstods ha utnyttjat dussintals unga kvinnor, eller flickor rättare sagt. Med några av dem hade han nått förlikning för att undvika rättsprocesser. Han hade avtjänat en kort tid i fängelse för sina brott. En *kort* tid. Och här var han nu, ute bland folk igen.

I sällskap av två unga, vackra kvinnor.

* * *

Jeffrey Epsteins gripande skapade rubriker över hela världen. Men i Palm Beach utlöste det en skandal som fortsätter att ge efterskalv.

Jag följde Epsteins fall i medierna och undrade varför det hade tagit så lång tid för polisen i Palm Beach att gripa honom. Och när de väl gjorde det, varför fick han ett så kort fängelsestraff?

Det var de uppenbara frågorna, men det fanns fler: Hur hade Epstein tjänat sina miljoner? Ingen tycktes veta. Och även om medierna hade vissa uppgifter om de minderåriga

flickorna verkade reportrarna bara känna till det som hänt i *samband med hans gripande*.

Epstein gillade verkligen att få massage. Han fick två, ibland tre behandlingar om dagen av flickorna i sin villa. Han hade bedrivit verksamheten på ett mer eller mindre systematiskt sätt. Men vilka var de där flickorna? Var kom de från? Hur hade de hamnat i hans hus på en avsides belägen gata i Palm Beach?

Epstein hade mäktiga vänner. Han rörde sig i samma kretsar som statschefer, Nobelpristagare, kungligheter och miljardärer.

Kunde någon av dessa kontakter vara anledningen till att Epstein nu var en fri man?

Jag ville veta hur det låg till. Vi bodde trots allt bara en knapp kilometer från varandra och Epsteins handlingar hade onekligen haft stor inverkan på staden där jag bodde. Sporrade av den där iakttagelsen av Epstein i New York började Tim Malloy och jag gräva i saken. Vi slog oss ihop med John Connolly, en tuff och rättfram journalist som tidigare varit polis i New York och som hade följt Epsteinhistorien.

Jag blev chockad över det vi hittade. Trettio, fyrtio, femtio flickor nämndes, det fanns polisrapporter om de flesta av dem, och ändå fick han knappt något straff alls. Jeffrey Epstein var bland de värsta karaktärer jag någonsin skrivit om i en bok. Förmodligen värre, för om detta hade varit fiktion hade jag varit tvungen att tona ner det. Ingen hade trott på en karaktär som var så extrem.

När Jeffrey Epstein och hans advokater fick nys om vår bok försökte de stoppa den. De ville inte att den här boken skulle skrivas och försökte därför skrämman oss.

”Ni vet inte vad ni gör er in på. Ni gör bäst i att sluta.”

Men jag tänkte inte låta mig skrämmas. Jag har aldrig varit

rädd för att göra det rätta, för att försöka berätta sanningen. Jag hade aldrig några problem med den här historien eftersom den var sann. I stället för att sluta bad jag att få tala med Jeffrey Epstein, för att höra hans version. Jag hoppades kunna få intervjuva honom, att se mannen vi skrev om rakt i ögonen.

Jeffrey Epstein avböjde intervjun.

Om han hade tackat ja, var det här några av de många frågor jag skulle ha ställt:

- År 2008 erkände du dig skyldig till ett enda grovt brott, att ha uppmanat till prostitution med en minderårig. Anser du innerst inne att du var skyldig?
- År 2011 sa du till *New York Post*: ”Jag är ingen sexualförbrytare, jag är en ’lagöverträdare’. Det är skillnaden mellan en mördare och någon som stjälar en bagel.” Står du fast vid det uttalandet i dag?
- Förändrade de tretton månaderna du satt på anstalten Palm Beach County Stockade (2008–2009) dig på något sätt? Efter interneringen, har du fortsatt att söka sällskap av minderåriga flickor?
- Du blev tvingad att genomgå psykologisk behandling som en del av ditt straff. Går du fortfarande på behandling? Anser du själv att du lider av ett sexmissbruk och i så fall, har du fått behandling för det?
- Tror du att de kvinnor, och inte minst de minderåriga flickorna, har lidit skada på grund av deras kontakt med dig?
- Vad ångrar du allra mest?

Frågorna förblir obesvarade.

När man skriver om brott finns det ett kort perspektiv – det nuvarande – och ett långt perspektiv. Det har aldrig rått några tvivel om att Jeffrey Epstein var skyldig. Han medgav detta i den uppgörelse om åtalseftergift som han gick med på under 2007. Frågan är: exakt vad var han skyldig till?

Den här boken försöker besvara den frågan och många andra om denna märkliga och gåtfulla man. Kort sagt, vissa människor tror att de står över lagen. Och det gör de också.

Även om anklagelserna mot Jeffrey Epstein hade börjat uppmärksammas i medierna i Florida tio år tidigare, hade hans brottmål ännu inte blivit en nationell nyhet. Men Tim Malloy och jag ansåg att det var en viktig historia som behövde berättas.

Vi intervjuade Epsteins vänner och gick ända tillbaka till hans barndom. Många av hans vänner och bekanta pratade med oss på villkor att de inte citerades. Vi intervjuade poliser och andra som arbetade med utredningen i Palm Beach samt jurister på alla sidor i de efterföljande rättsprocesserna.

Vi träffade Jeffrey Epsteins bekanta, anställda, grannar och affärsbekanta och till slut även familjerna till hans offer. Många av de ursprungliga polisförhören och domstolsdokumenten finns med här, ofta återgivna med de unga flickornas egna osminkade ord. Vi har ändrat flickornas namn och identiteter i hopp om att skydda dem från ytterligare skam och skada.

Tillsammans med en rad bevis från andra utredningar började vi lägga pusslet. I några fall har vi återskapat korta scener och dialoger. Dessa bygger på intervjuer, polisens utredningsmaterial samt rättshandlingar.

Den nittonde november 2025 blev lagen *Epstein Files Transparency Act* antagen. Den trettionde januari 2026 offentliggjorde USA:s justitiedepartement mer än tre miljoner sidor dokument, filer, bilder och videor kopplade till utredningen och åtalet mot Jeffrey Epstein och Ghislaine Maxwell.

En av upphovsmännen till lagen, kongressledamoten Ro Khanna från Kalifornien, uppskattar att offentliggörandet bara omfattar ”högst hälften av dokumenten”, men menar ändå att ”även dessa skakar detta lands samvete”.

Trots omfattande censur kunde namnen och bilderna på många av Jeffrey Epsteins offer identifieras. Det gällde också yttranden som några av världens mest kända och mäktiga personer gjorde i privata sammanhang. Framför allt Jeffrey Epstein själv.

När Epstein först fick kännedom om *Filthy Rich* diskuterade han med sin närmaste krets vad han skulle göra. När hans hot inte lyckades stoppa utgivningen började han söka råd från andra om hur han skulle kunna hantera situationen genom att ligga ett steg före.

”Låt oss prata strategi”, skrev han i ett mejl till journalisten Michael Wolff den sextonde mars 2016.

Två dagar senare varnade Wolff Epstein och uppmanade honom att agera, och i sitt budskap nämnde han bland annat mig.

Från: Michael Wolff

Till: Jeffrey Epstein

Ämne: Patterson

Datum: Fredag 18 mars 2016

Några saker att tänka på: ...

du behöver snabbt ta fram en egen version som bemöter det som står i boken.

Jag oroar mig för att James Pattersons bok skulle kunna bli en bästsäljare och kopplingen till valet 2016 kommer att öka uppmärksamheten tiofaldigt, kanske hundrafalt. Kanske mer än något du tidigare har upplevt.

Några av Jeffrey Epsteins kändisvänner rådde honom att bara strunta i boken.

”Jag ser honom inte som något hot mot dig”, skrev Woody Allen i ett sms till Jeffrey Epstein och hävdade att boken bara var ”löjlig och skvallrig kvällstidningsjournalistik”.

”Tack”, svarade Epstein.

New age-gurun Deepak Chopra sa: ”Efter mycket eftertanke är den bästa strategin när det gäller James Patterson-boken att helt ignorera den. Ge den inte ett uns av uppmärksamhet eller energi. Då kommer den bara bli ett svagt minne, precis som ju livet ändå i grund och botten är.”

Men Jeffrey Epstein valde att skämta bort det i stället. När hans bror Mark Epstein mejlade honom den tjugonde september 2016 och skrev: ”Jag har inte sett ditt namn i media på ett tag. Lever du fortfarande?”, svarade Epstein skämtsamt: ”Ge det lite tid”, och tillade: ”boken kommer att släppas den tionde okt ... jag funderar på om jag ska ha en boksignering.”

Bloomberg News rapporterade att Jeffrey Epstein själv köpte minst sjutton exemplar av *Filthy Rich*. Hans assistent Lesley Groff placerade en låda med böckerna i hans kontorsgarderob, ifall några av hans vänner skulle vilja läsa den.

Jeffrey Epstein drog det ännu längre. I en bokhandel arrangerade han en iscensatt PR-fotografering.

Omslagsbilden till *Filthy Rich*, som vi har fått av Palm Beach-polisen, visar förbrytarfotografiet på Epstein som togs 2006. Jeffrey Epstein plockade upp en inbunden bok från hyllan med nytgivna böcker, höll den framför ansiktet och poserade för kameran.

Jag har en kopia av den bilden på mitt kontor som en påminnelse. Det här var en man som aldrig trodde att det skulle bli några kännbara konsekvenser för hans handlingar.

”Det är tydligt att de rika har en stor fördel när de hamnar i domstol”, sa vi till *Wall Street Journal* i samband med att den första utgåvan av den här boken släpptes 2016. ”Pengar kan göra mycket.”

Det har inte förändrats.

Men Jeffrey Epsteins offer har inte tystats. De har precis börjat hitta styrkan i sina röster.

Den här historien fortsätter att växa i snabb takt. Det du står i begrepp att läsa är den allra första boken om ämnet, utgiven i oktober 2016. Denna ursprungliga utgåva har reviderats av stilistiska skäl och för att korrigera ett fåtal datum, men är i övrigt oförändrad. Den är en påminnelse om det vi visste i början av brottsutredningen och ett levande arkiv över fallet.

– James Patterson
Palm Beach, 2026

DEL I
Brottet

KAPITEL I

Mary: februari 2005

Det är en typiskt lugn och stilla söndagsmorgon i södra Florida och Mary stirrar in i spegeln och försöker gnugga bort morgontröttheten ur sina mörka, sömniga ögon.

Hon är en söt tjej, liten och nätt, bara runt en och sextio. Solbränd och atletisk är hon, med kopparfärgade slingor i sitt lockiga, svarta hår.¹ Hennes rum är som ett lekland i rosa och pastelliga färger, fullt av gosedjur och pojkbandsaffischer. Men Mary är tonåring nu. Hon är fjorton. Har till och med pojkvän. Han är söt och populär. Joe² är skolans snygging och Marys känslor för honom är nya, starka och svåra att reda ut. Hon tänker på Joe när hon trycker på playknappen på sin Ipod.

MP3-spelaren är inställd på slumpvis uppspelning. Hon vet inte vilken låt som kommer och hon sänker huvudet dramatiskt i förväntan. Sedan hörs en hög, sensuell rytm i hörlurarna; Britney Spears. Basgången tar över och hon börjar dansa, hon rör på höfterna medan hon mimar till texten:

With a taste of a poison paradise ...

Mary dras med av låten. Hon snurrar runt, runt, slänger ut armarna för att ta tag i kläderna som hänger i garderoben – *som att omfamna tiotusen fans!* Sedan stannar hon och drar ut hörlurarna. Plötsligt är hon fjorton igen. Bara en flicka, skakig och nervös.

¹ Marys namn och vissa detaljer och citat har ändrats.

² Joes namn och vissa detaljer och citat har ändrats.

Det hon tänker på nu är vad hon ska ha på sig när hon ska besöka det stora, fina huset.

Mary vill så gärna göra ett bra intryck. Det här kommer att vara hennes första besök i huset. Hon vill inte se ut som ett barn när hon ska dit.

Hon väljer ett par åtsittande vita jeans och sätter på sig en nyvtvättad topp med halterneck som lämnar hennes platta mage bar. Korset som Joe gav henne förra julen hänger runt halsen.

Tänk på pengarna, tänker hon.

För Mary är det ofattbart mycket pengar. Det motsvarar flera veckors lön från McDonald's. Och bara för att ge en gammal man massage? Hon sätter i hörlurarna igen, fortsätter att rota bland kläderna och sjunger med i Britney Spears:

Don't you know that you're toxic?

De tajta vita jeansen passar Mary perfekt. Hon vänder sig om för att granska sig själv i spegeln och ramar in bilden med fingrarna för att stänga ute Barbiedockorna bakom sig. Borta på Guldkusten har tjejerna stora sovrum med högt i tak. Där har de American Girl-dockor. Dockor med naturliga leenden, perfekt tomma månansikten. American Girl-dockor är vackra. De är dyra. Men en sådan *kan* man bara ha om mamma och pappa är villiga att betala. Där borta är de flesta mammor och pappor det. Men ute på vischan, där Mary bor, får man hålla till godo med Barbiedockor – som går i arv från mor till dotter, från syster till syster. De är smala som pinnar, med spetsiga, överdrivet markerade bröst. Det finns en antydning till något slugt i de böjda, annars så oskyldiga munnarna. American Girl-dockor är flickiga, medan Barbiedockor är som Britney Spears. Barbie sitter

och låter sina långa ben balansera på gränsen mellan flicka och kvinna.

Var som Barbie, tänker Mary.

Hon *får* inte vara nervös. Inte nu. Inte i dag.

Det hon upprepar för sig själv, om och om igen, är: *det är ingen stor grej*.

Men självklart är det en stor grej. Snart kommer Marys besök i det stora, fina huset att bli en del av en flera månader lång polisutredning i Palm Beach – en redogörelse som visar att det fanns tillräckliga skäl att ingripa – och i slutändan leda till att husets ägare, Jeffrey Epstein, grips och döms.